

Hodně nebezpečná práce

Martin Štefko

Copyright © Bc. Martin Štefko, 2003, 2010

Všechna práva vyhrazena.

„Kolik nám ještě zbývá kolonií, Chriši?“ zeptal se muž stojící u řídicích přístrojů. Byl mladý, ale v obličeji se mu rýsovalo mnoho vrásek. Hrdá vzpřímená postava však naznačovala, že je to odhodlaný člověk s velkou hodnotou. Na sobě měl uniformu toho, který slouží Vládci – rudá kombinéza se zlatým pláštěm. Na hrudi se mu skvěl Vládčův znak – ruka v pěst s nespočtem malých planetek, které ji obíhaly. Otočil se na svého navigátora a zapisovatele.

„Pět, pokud dobře počítám,“ odpověděl mladík. Ten měl na sobě kombinézu modrou s rudým pruhem napříč. Znak Vládce měl vyšitý na levém rameni. Narozdíl od výběřčího Deana, který byl zaměstnán řízením lodi, měl tvář čistě oholenou. Mladík nedovolovalo nosit vousy. Alespoň si tedy nechával dlouhé vlasy, jež si svazoval.

Kosmická loď, nebo přesněji elitní hyperrychlostní člunek Vládce galaxií určený pro Vládčovy nejuvěřnější nebo pro výběřčí, dokázala v krátkých časových okamžicích překonat vzdálenosti mezi planetami a jejich galaxiemi. Deanovi s Christienem byl přidělen nejnovější model, který se pyšnil zdokonaleným ovládním, které pilotovi poskytovalo více prostoru pro případnou obranu před vesmírnými piráty. Výběřčí daní byli jejich častou kořistí.

Čelní parasklo nebylo jen obyčejným průzorem přední části člunku. Díky speciálním čipům, které se hojně v paraskle vyskytovaly, pobíhalo před pilotovými zraky mnoho názvů a souřadnic, které určovaly planety a hvězdy, ale které nebránily ve výhledu do vesmírného prostoru. Zadní skladovací prostory doznaly značného rozšíření, které umožňovalo převážet objemnější náklady ve větším počtu. Nový typ hypermotorů nabízel posádce poznání skokového pohybu mezi planetami a vzdálenými galaxiemi. Člunek samozřejmě dokázal přejít na obyčejný solární pohon, který unášel stroj s rychlostí pouhých několika tisíc kilometrů za hodinu nebo jen pomalou přistávací – krokovou – rychlostí.

Dean si na nový model nemohl stěžovat. I pohyb v kabině byl mnohem pohodlnější a ještě více připomínal pohyb na povrchu planety. U dřívějšího modelu se při nevyváženém přesunu mezi ovládním letu a panelem pro použití zbraní mohlo stát, že se zastavil až ve skladovacím prostoru, kde narazil na něco nepříjemně tvrdého. I nehmotné držáky vyřešili konstruktéři lépe než kdy dříve. Za účelem ušetřit prostor kabiny co nejvíce, vynalezli vědci tyto úchyty, které pilota a jeho navigátora přidržují ve vzpřímeném postoji a přitom se kolem nich nenachází nic jiného než kyslík, jež je mimochodem skladován v zadních částech člunků, odkud je pumpami vháněn v přesně odměřených dávkách do pilotní kabiny, když poslední dávka pomalu dochází. Ovšem je to jen zdání. Nehmotné držáky, jak jejich název napovídá, jsou tvořeny nehmotou, která je obyčejným okem nezpozorovatelná, a tak vytváří dojem, že piloti v kabině visí volně ve vzduchu. Oni jsou však pohodlně usazeni v úchytech, které jim vytvářejí vhodné prostředí k tomu nejbezpečnějšímu a nejučinnějšímu způsobu letu. Pokud by došlo ke srážce s asteroidem či jiným tělesem letícím vesmírným prostorem, držáky by zabránily vymrštění pilota čelním oknem. Nejspíše by i fungovaly, kdyby většina asteroidů nebyla tak velkých, že při nárazu člunek rozdrtí. Tomu překvapivě nedokážou zabránit ani energetické štíty – primárně určené na obranu před útočnými paprsky všeho druhu.

Zdálo by se, že osoba výběřčího Deana má na své straně Vládčovu přízeň, zvláště když se pyšní nejnovějším modelem hyperrychlostního člunku. Jenže opak je pravdou. Jediným důvodem, pro který Dean s Christienem dostali nejnovější model člunku, je, že starší modely se nevyrábějí a díky této dvojici už v depech ani žádné nejsou. Jejich schopnost dostat se do nepředvídatelných situací je až k neuvěření. Padesát devět zničených člunků, k tomu samozřejmě dvojnásobek záchranných modulů, které jsou po použití už k ničemu. Dále tři hvězdné stanice, které podivnou shodou okolností po odletu Deanova člunku explodovaly, jedna obří loď kassuských tribunů, na kterou nechtěně navedli roj vesmírných energomuch, a nakonec kosmodrom na planetě Termina G, kde jakýmsi nedopatřením zapomněli uzavřít

nákladový prostor svého plavidla a na kosmodrom vysypali právě vybranou daň v podobě vysoce výbušných a ničivých G-kamenů. Vládce však ví, jak je těžké naverbovat někoho do práce výběřčích, a proto si nemůže dovolit nikoho propustit. Dokonce ani nikoho tak problémového. Jedinou výhodou Deana s Christienem je, že daň většinou přivezou, pokud nezapomenou zavřít skladovací prostor nebo je nenapadnou vesmírní piráti.

„Pět kolonií! Pět!“ opakoval papoušek, který visel ve vzduchu na svých vlastních nehmotných držácích ve zlaté kleci. Velice připomínal africké papoušky až na to, že měl dvě hlavy a podstatně vyšší inteligenci, takže moc dobře věděl, co říká a kdy chce, co říct. Christien ho zdědil po svém otci a nehodlal se ho za žádnou cenu vzdát, i když Dean ptáka nenáviděl.

„Sklapni!“ vyštěkl na něj popuzeně, ani se na něj neohlédl.

„No jo,” řekla jedna hlava.

„Pááán je nasrrranej,” přikyvovala druhá.

„Neprovokuj,” požíval se na ně Christien. „Nevidíš, že Dean se snaží pilotovat?” Pták jen zakroutil oběma hlavami a vydal zvuk podobný zahoukání.

„A nyní máme zamířit na planetu, eeh, Termina G,” dodal Christien po krátké odmlce, kdy si vzpomněl na události, které zde zažili.

„Ou,” konstatoval trochu vystrašeně Dean, „doufám, že už zapomněli, co se stalo posledně. Taky mohli na Terminu přiřadit někoho jiného.”

„Hmm,” zapřemýšlel Christien, „třeba Joea s Quinnem. Těm posledně rozstříleli loď a Joe měl ještě tu smůlu, že zasáhli i jeho modul, takže místo na Vládcovu planetu doletěl na Hydru a tam se chudák málem utopil, než ho našli Coerreyňané a neposlali ho na správnou planetu.”

„No jo, a co Fred s Kylem?” zeptal se Dean, i když nevěděl, proč se ptá. Stejně na Terminu museli oni dva.

„Ty měli podobnej problém jako my,” odpověděl smutně Christien. „Omylem vysypali G-kameny na hlavní město, protože potřebovali doplnit zásoby kyslíku. Sám víš, jak Fred smrdí. No, a Kyle se svojí slepotou omylem otevřel skladovací prostor a málem vybombardoval půlku města. Jenže tím to pro ně neskončilo. Vydaly se je stíhat terminské útočné lodě. Chudák Kyle ke všemu ještě ohluchnul. Lodě použily zvukový paprsky.”

Dean s pochopením pokýval hlavou. „Takže to zbylo na nás. No, bude to krutý.”

Christien si povzdechl.

„Zadej tam souřadnice, ať můžeme vyrazit.”

Christien se zhluboka nadechl a zadal souřadnice Terminy G. Když zadávání dokončil, spustil Dean mezigalaktické hypermotory a loď přeskočila do požadované soustavy.

„Ach jo,” povzdechli si, „jsme tady. Snad až příliš rychle.”

„Terrmíina,” zavřeštěla pravá papouškova hlava.

„Bum! Prásk!” dodávala druhá.

Člunek pomalu vlétl do přistávacího prostoru na umělé družici Terminy G. Povolení k přistání dostali velice snadno, což oba piloty překvapilo. Termina G byla známá svou nepříjemností a odhodláním jejího obyvatelstva ztěžovat Vládcovým výběřčím práci, jak to jen šlo. A když se navíc jednalo o ně dva, čekali vše, jen ne snadný vstup.

Po přistání vystoupili z člunku a ihned k nim naběhl malý podsaditý mužík s příliš velkou hlavou. Na sobě neměl žádné oblečení, jak už to u Terminiánů bývá. Jeho kůže byla světle hnědá a místy vrásčitá. Na Deana a Christiena hleděl pár dvou velkými, naprosto černými očima bez bělma. Spolu s mužíkem se pohybovala deska z paraskla, která levitovala před jeho tělem. Byla popsána pro člověka nerozluštitelnými znaky.

„Á, výběřčí,” zapištěl mužík krysím hláskem, „na planetě jste již očekáváni.” Dean s Christienem na sebe rychle pohlédli. Nevěstilo to nic dobrého.

„Daň je již připravena,” pokračoval mužík, „ve speciálních kontejnerech.” Šibalsky se na výběřčí usmál.

„Takže, to by mělo být,” Christien se podíval do svých záznamů, které měl vždy po ruce, „padesát kanistrů terminského vysoce vznětlivého oleje,” trpaslík přikývl, „šedesát beden s G-kameny,” mužík opět přikývl, „a pět beden terminského zlata.”

„Ano, ano,” přikyvoval Termiňan, „a to vše v nových speciálních kontejnerech.” Znovu se pro sebe usmál.

Dean ten úšklebek postřehl. „A co by to mělo být za nové speciální kontejnery?”

Trpaslík se zatvářil velmi vážně. „Je to nejnovější vynález terminské technologie.” Z jeho hlasu číselna hrdost a povýšenost. „Jsou to kontejnery, které pojmu více materiálu. A při nenadálých haváriích nedojde ke zničení nákladu. Jako například G-kamenů, které ani při sebevětším nárazu v těchto kontejnerech neexplodují.” Zle se přitom podíval na oba výběřčí.

Dean zakašlal. „Dobrá,” řekl nakonec, „stačí, když nám dáte povolení ke vstupu na planetu a my vás nebudeme více obtěžovat.” Termiňan podal Deanovi malý zlatý váleček, na kterém byly vyryté podobné znaky jako na mužíkově paraskle.

„Díky! Žijte v míru,” pronesl k trpaslíkovi formální pozdrav. Termiňan se uklonil, otočil se zády a více se o výběřčí nezajímal.

„Jsou to divná stvoření tihle Termiňané,” řekl Christien, když se zavěšoval do svých nehmotných držáků. „A vůbec se mi nelíbí, jak se ten skrček tvářil. To není samo sebou.”

„Taky si myslím,” souhlasil pochmurně Dean. „Mám neblahé tušení, že nás na kosmodromu čeká nějaké překvapení.” S těmito slovy spustil normální motory a vyletěl ze stanice. Zamířil přímo na kosmodrom, kde na ně, jak doufal, čekalo jen několik kontejnerů s požadovanou daní.

„Právě odletěli, Vaše Výsosti!” zapištěl malý Termiňan na holoobrazovku terminálu, na níž se rýsovala postava odlišná od obyčejného Termiňana. Jeho hlava byla větší, než je u této životní formy obvyklé, a vyrůstalo mu na ní něco jako vlasy – spíše podobné zeleným chaluhám. Přes sebe měl přehozený plášť z vláken terminského stříbra, které se nikdy nevyváželo, protože nedokáže existovat nikde jinde než na Termině G. Jinak měl kůži stejně holou a světle hnědou jako mužík na stanici, který vyřizoval s výběřčími formality. Vypadal však starší, hlavně kvůli tomu, že na něm podstatná část kůže visela.

„Výborně,” zasmál se obraz panovníka Terminy G. „Jen ať si jdou vybrat svou daň.” Jeho hlas byl hluboký. Se žabím smíchem přerušil spojení.

„Ano, výsosti,” zapištěl Termiňan a zamnul si své malé ručičky, „jen ať si jdou pro svou daň.”

Na kosmodromu vládl obvyklý ruch, který si Dean dobře pamatoval. Několik obrovských fregat Galaktické obchodní společnosti (GOS) zde nakládalo neskutečná množství G-kamenů, které se používaly nejen jako trhavina, ale také jako pohonná jednotka spolu s terminským olejem. Toto spojení vytvářelo jednu z nejlepších látek pro použití v mezigalaktických hypermotorech. Fregaty odvážely také velké množství oleje a zlata, které se dalo velmi dobře použít do tkanin – i Deanův zlatý plášť obsahoval vlákna terminského zlata. Dále zde přistávaly lodě vyslanců z jiných planet a galaxií, které udržovaly s panovníkem Terminy G co nejvřelejší styky, protože nemálo vytěžených zdrojů šlo do soukromého vlastnictví. Samozřejmě za nemalý obnos ze strany zájemců.

Plocha určená pro přistání člunku se nacházela ve východní části rozsáhlého komplexu. Už tam na ně čekala mešní delegace a slíbené nové kontejnery. Zas tak moc se od těch starých nelišily. Kvádrový tvar z černého plastu dvakrát převyšující vysokého člověka a šestkrát větší na délku, z kterého matně prosvítá tlumená namodralá záře, která je typická pro G-kameny. Samozřejmě nesmí chybět důmyslné větrání, které umožňuje přívod kyslíku. Bez kyslíku by totiž kameny ztratily svou energii a nakonec by se rozpadly na prach. Jedinou významnější renovací bylo, že se kontejnery vznášely několik centimetrů nad zemí.

Dean zamířil k delegaci a pomalu přistál blízko kontejnerů, aby neměli problémy s nakládáním. Byl rád, že nikde blízko nevidí bojová vozidla nebo útočné lodě. I tak neměl příliš dobrý pocit.

„Přihříváme!“ zaječela papouškova pravá hlava a levá se hned přidala: „Spuste kotvy!“

„Ptáku blbej,“ zasyčel Dean a raději si ho více nevšímal. Dosedl s plavidlem na přistávací plochu. Otevřel skladovací prostor a sám jím s Christienem vyšel ven. Nasál vzduch a hned se rozkašlal. Kosmodrom byl příliš blízko těžebním stanicím, které znečišťovaly ovzduší. Christien ho pěstí poplácal po zádech. Došla k nim delegace. Dean mezi nimi poznal terminského krále a uctivě se uklonil.

„Vítejte,“ řekl panovník svým hlubokým hlasem, který Deanovi připomínal žabí kvákání. „Vše je připraveno, takže myslím, že se nemusíme ničím zdržovat.“

„Také si myslím, Výsosti,“ souhlasil Dean a snažil se o maximálně zdvořilý tón. Jednomu z delegátů předal zlatý váleček, který dostal na oběžné stanici. Delegát pokýval hlavou a vzdálil se. Příliš se nelišil od Termiňana, který jim váleček zapůjčil.

„Začněte tedy nakládat,“ poručil král a několik malých mužíků se rozběhlo ke kontejnerům a přitom něco pištělo.

Dean začal pomalu, nebyl si jistý, co může čekat. Král se tvářil vesele, což u něj rozhodně nebylo obvyklé. „Velice nás mrzí ta nemilá událost, která se stala posledně. Chtěli bychom se Vám tímto omluvit.“

Král se zasmál svých žabím smíchem. „To nestojí za řeč, jak jste si jistě všimli, vše je v naprostém pořádku.“

Deana králova reakce překvapila. Doslova mu vyrazila dech.

„Děkujeme za takové...“ Dean nemohl najít slova. „Že jste tak laskav. Jsme velice rádi, že Vám s pověřením Vládce můžeme odpustit daň v podobě vašeho zlata. Vládce to učinil ze své nejlepší vůle a rád by tak vynahradil škody, které jsme my tak nešťastně způsobili.“

Tentokrát se rozkašlal král. Jeho úsměv zmizel. „Ne ne, to opravdu není potřeba,“ vyjechl. Ostatní delegáti se tvářili vyděšeně. „Přece kvůli takové maličkosti neporušíme první mezigalaktickou dohodu?“

„Maličkosti? Vždyť jsme vybombardovali hlavní přistávací plochy a málem zasáhli i váš transport!“ Dean nemohl uvěřit tomu, co slyší.

Král se při vzpomínce zašklebil, ale rychle se snažil o úsměv. „Ne, opravdu, my nestojíme o takové zacházení. Jen si odvezte požadovanou daň. Myslím, že Vládci to příliš vadit nebude.“

„To jistě ne,“ zapřemýšlel Dean. Takovou dobrosrdečnost by od Termiňanů nikdy nečekal. Co se stalo?

„Tak dobrá,“ řekl nakonec. „Pokud na tom trváte, odvezeme daň v jejím plném rozsahu. A ještě jednou se velice omlouváme.“ Všiml si, že se Christien tváří stejně překvapeně, jak se on sám cítil. Delegáti si viditelně oddechli.

Král se úlevně zasmál. „Jak vidím, vše je naloženo,” ukázal směrem ke skupince malých dělníků, kteří stáli před lodí v místech, kde se předtím vznášely kontejnery. „Nejspíše se nebudete příliš zdržovat, ať můžete vyrazit.”

„Ano, jistě. Děkujeme, Výsosti. Žijte v míru,” uklonil se a s Christienem se otočili a odcházeli do lodi.

„Vy také,” řekl za nimi ještě král a na své tváři vykouznil škodolibý úsměv. Když se Dean ještě otočil, rychle svůj obrovský obličej sešklebil. „Zkontrolujte si, prosím, jestli máte zavřený skladovací prostor,” zavolal za nimi ještě. Dean přikývl s náznakem nuceného úsměvu.

Oba piloti se uvelebili do držáků. „Ti Termiňané jsou opravdu divný,” řekl Christien a nechápavě kroutil hlavou.

„To teda jsou,” souhlasil Dean a stále nemohl uvěřit, že na ně nikdo nevypálil žádný druh smrtícího paprsku. „Něco tady nehraje.”

„No, jestli v klidu opustíme jejich oběžnou dráhu, tak si začnu myslet, že se i změnili.”

Dean pokýval hlavou, ale příliš Christiena nevnímal. Zkontroloval, zda jsou obranné lasery na správném místě a mají dost energie. Nevěděl, proč to dělá. Ale přišlo mu to v jejich situaci normální. Zapnul solární motory a pomalu člunek odlepil od země.

„Zvedáme kóótvty,” zaječela papouškova levá hlava. Druhá chtěla zatroubit, ale zvuk, který vydala, se spíše podobal lámání větví. Dean se na ně zhnuseně zašklebil. Zrovna neměl nic po ruce, co by po nich hodil.

„Jsme na palubě a všichni v pořádku,” zašeptal pisklavý hlásek z vysílačky, která levitovala u královy hlavy.

„Výborně,” zakváká král. „Počkejte, až se přeruší spojení a vy opustíte planetu. Pak víte, co máte dělat.” Rozesmál se jako šílená ropucha.

Elitní termínský zabiják vypnul svou vysílačku a podal ji dozadu, aby mu nepřekážela. V těch kontejnerech nebylo zase tolik místa, jak říkali.

„Kam teď?” zeptal se Dean, když sledoval pomalu se zmenšující Terminus G. Byla to planeta kontrastu. Sever černý od těžby, nenašlo se tam snad místečko, kde by ti trpaslíci neničili zem, a jih azurový stejně jako oceán, který omýval břehy pevniny na této nesourodé planetě.

„Další tu máme... Gaudinnu. Tam to bude bez problémů. Vždyť to znáš,” usmál se Christien. „Většina obyvatelstva je tam pod vlivem drog a nikdo si nás nevšímá. Kontejnery s kořením a gaudovými listy jsou vždy připravené na stejném místě.”

„No, na Termině jsme také čekali něco jiného, než jsme našli,” řekl pochmurně Dean. Na to neměl Christien co odpovědět.

„Tak tam dej souřadnice, ať odsud už konečně zmizneme.” V tu chvíli jeden z kontejnerů ve skladovacím prostoru dopadl na zem. Ale nikdo to nezaslechl. Skoro nikdo.

„O-ou,” zaskřehotal papoušek oběma hlavami najednou. Dean se snažil nevnímat.

„Takže... Gaudinna...” říkal si pro sebe Christien.

„O-ou!” opakoval papoušek hlasitěji.

„Zmlkni!” odbyl ho Christien a hledal potřebné souřadnice.

„O-ou!” zavřeštěly obě hlavy ještě víc nahlas.

„Pokus se ho nějak umlčet,” cedil Dean skrze zuby.

Christien se otočil, aby ptákově dal roubík, který se v mnohých situacích osvědčil. „O-ou,” vydral ze sebe, když se otáčel a zůstal v půli stát jako přimražený.

„Ty už taky!“ vybuchl Dean.

„Máme problém,“ zašeptal Christien a těžce polkl.

„Ještě mi řekni, že se ten blbej pták zase posral!“ vyjel Dean a konečně se také obrátil.

„O-ou,“ dostal ze sebe, když uviděl skupinku osmi malých Terminiánů s velkýma tmavě modrýma očima a světle hnědou kůží, kterou měli potetovanou neznámými symboly. Ve svých malých ručkách každý držel malou paprskovou pistoli. Nejspíše s laserem nebo elektropaprsky. Elitní zabijáci.

„Papoušek se neposral,“ rozřehtal se jeden mužík – ten, který stál nejbliže. Asi o centimetr převyšoval své kolegy. Dean pochopil, že to bude velitel.

„Ty se brzo posereš.“ Všichni mužáci se zplna hrdla zasmáli tomu geniálnímu vtipu, který jejich velitel zplodil. Výběrčí těžce polkli.

„O-ou,“ pokyvoval papoušek oběma hlavama. Dean po něm šlehl nebezpečným pohledem. Papouch zůstal ve své kleci stát jako socha.

Trpaslíci se přestali smát a zadívali se na výběrčího. „Máme ti vyřídít něco od Jeho Výsosti krále Hertmintrase. Říká: Nikdo nebude ničit moje město beztrestně, a už vůbec ne vy, lidé.“ Při slově *lidé* se trpaslík pohrdavě zašklebil.

Dean se už nemohl udržet v pozici, do které se dostal při tom, jak se obracel, neboť ucítil počínající křeč v pravé noze, na které jediné právě stál. A jelikož byl mimo své držáky, spadl prostě na podlahu člunku. V tu chvíli velitel elitních zabijáků vypálil ze své laserové pistolky. V místě, kde ještě před momentem balancoval Dean, prolétl červený záblesk. Rudý paprsek se zastavil na paraskle, které se v místě zásahu ihned roztavilo. V jeho blízkosti jména planet zmizela.

Papoušek začal vřískat jako by ránu dostal sám. Když Dean viděl, co se stalo, vyskočil ze země a několika ráznými kroky zamířil k velitelovi zabijáků. Ten na něj jen vyjeveně zíral. Dean měl v očích vražedný lesk.

„Ty malej zakrslíku!“ vyštěkl na něj. „Nejseš náhodou pitomej?! Víš, co by se stalo, kdybys propálil díru do tohohle člunku?“

Velitel se zatvářil velice provinile a překvapeně zároveň a sklopil oči do země. Ostatní následovali jeho příkladu a nikdo se nedíval do Deanových očí. Velitel zavrtěl hlavou.

„Nevíš?!“ vyjel na něj Dean. „No, to já taky ne! Ale pochybuju, že bysme zůstali naživu a pohromadě!“

„A-a-ale,“ koktal velitel a snažil do hlasu dát nějakou autoritu, která v něm byla ještě před minutkou, „my máme za úkol tě zabít.“

„Jooo?“ ptal se Dean nasupeně. „Tak to se ani neumíš trefit!“ Mužík se tvářil jako by dostal výpověď ze své rodné planety. Ani si nevšiml, že Christien si pomalu došel k obranným pistolím a obě teď třimal ve svých rukou. Za velitelem se cosi rozprsklo. Dean pochopil první, co to bylo. Christien se trefil do dvou malých zabijáků a oběma elektrický výboj způsobil rychlý rozklad. Dean rychle uskočil stranou, aby ho jeho navigátor omylem nezasáhl také. Ve svém omámení se elitní zabijáci nezmohli na žádný odpor. Když zbyl jen velitel a jeho poslední kumpán, Dean jim ještě zamával a pak se oba připojili ke svým kamarádům na stěnách skladovacího prostoru.

Dean se pomalu zvedl a došel ke Christienovi, který tam stál se stále namířenými zbraněmi.

„Řeknu ti, chlapče, takhle dobře jsem ještě nikoho střílet neviděl.“

Navigátor se usmál. „Na univerzitě jsem byl nejlepší. Dokonce ani instruktor na mě neměl.“ Dean uznale pokýval hlavou. „Ale stejně jsem si vždycky myslel, že elektrický výboj jenom ochromí,“ dodal Christien.

„To já taky,” souhlasil Dean. „Ale u těch skrčků to funguje asi trochu jinak. No hlavně by mě zajímalo, kdo to bude uklízet.” Při pohledu na zelený sliz, který skapával ze stropu, se zatvářil kysele.

„Myslím, že na to použijou roboty.” Oba se rozesmáli. Papoušek na ně civěl jako na dva idioty.

„Vy pitomci,” zaskřehotala pravá hlava, „mohli sme být všichni na srrračku!” Piloti se na sebe oba požívali. Dean si vzal od Christiena roubík a papoucha ne příliš šetrným způsobem konečně umlčel.

Christien vrátil zbraně na své místo a zavěsil se do svých držáků. „Co teď?” zeptal se Deana. Ten se usmál.

„Myslím, že Terminiáné si zaslouží, když jim jejich daň vrátíme. Vládce si to přál a my ho nemůžeme přece zklamat, no ne? Slovo Vládce je slovo Vládce.” V jeho tváři se zračila radost.

„No to je samozřejmé,” souhlasil Christien, „nemůžeme neuposlechnout přání Vládce. Takže, kterou část planety začneme bombardovat?”

Mezgalaktické zpravodajství: Neštěstí na Termině G

Hlásí se naše reportérka Illie Burneauová, která je přímo v centru dění v hlavním městě Terminy G. Máš slovo Illie.

Díky, Carle. Nacházím se v jedné z nejponičenějších částí hlavního města, kam dopadlo nejvíce meteoritů. Jak sami můžete vidět, bylo to opravdu strašné. Nikdo nepředpovídal, že by na Terminu mířil roj meteoritů, ale bohužel skutečnost je jiná. Město je téměř celé zasažené a jen málo části zůstalo v pořádku. U mikrofonu mám právě Deana Geralda, Vládcova výběřčího daní, který byl svědkem prvních dopadů vesmírných kamenů. Prosím, pane Geralde, řekněte nám, co jste viděl.

No bylo to k neuvěření. Z nebe najednou začaly pršet Gé... eeh... meteority. Padaly jako velké ohnivé koule. No prostě neuvěřitelné. Jako ohnivý déšť. A my tady s Christienem jsme zrovna byli ve vzduchu. Měli jsme pořádné štěstí, protože nás to, díky Vládcovi, nezasáhlo. Jenom nám to trochu rozházelo náklad.

Ano, jak slyšíme, i práce výběřčího může být hodně nebezpečná.